

### Komentář k testům z 28.3. a 5.4.2011 (JAP111a, b):

Nejprve doplnění chybějících komentářů k testům z minulého týdne. Zde ještě jednou znění:  
*Pondělí:*

- ① Myslím, že tato pizza bude chutnější.
- ② Martin říkal, že Asako v sobotu uvařila dobré *karé raisu*.
- ③ A: Je to Romanův sešit?      B: Ne, je Pavlův.
- ④ ヤナさんよりクララさんのほうが日本語が上手ですか。

**387311** – OK. V ② bylo vhodnější označit subjekt vložené věty (Asako) partikulí *ga* (a Asako psát konzistentně hiraganou, nikoliv \*アさこ). „Dobry“ ve smyslu „chutný“ je v japonštině jednotně *oišii*. V ④ jste opomněla otázkovou partikuli.

**383862** – OK. Problémy s přepisováním cizích slov (jmen) do katakany. Nedostatky v ② (lexikální a gramatické – partikule). Jeden chybějící osobnostní sufix.

**378791** – OK. Chybějící ① a ③ A. O významu výrazu *rjóri suru* jsem se na hodinách zmiňoval (každé „vařit“ není *rjóri suru*).

**211786** – OK. V ② chyběl subjekt Martin. Test Vám uznávám i navzdory \*おいしいだと思  
う, ale dělejte tak, ať se to již neopakuje.

**361679** – OK. Zplodil jste \*おいしいよりだと思う a \*りょうりするだとっていました。  
Pokud nepochopíte, že *da* se nedá prostě jen tak libovolně vkládat za jakýkoliv slovní druh,  
potom na japonštinu nemáte. Ve Vašem případě je to opakovaná záležitost, tak to můžete brát  
jako poslední varování (od příště automaticky test hodnotím NG, pokud bude *da* tam, kde  
nemá být).

**361653** – OK. Nějaké lexikální (či ortografické) drobnosti a věci zmíněné u kolegů výše. V  
② jste nedodržel čas „říkal“.

**383901** – OK. Až na výraz pro pizzu a „vařit“ to bylo OK. To *これは* v ③ bylo ovšem  
poněkud nadbytečné.

**361688** – OK. Nelze mít *-te* tvar před *to iu* nebo *to omou*, protože běžná věta (v prostém  
stylu) nemůže být zakončena *-te* tvarem (a tedy nemůže figurovat ani jako nepřímá řeč/citace).

**343585** – OK. Lexikálně „vařit“ a „sešit“. Překlad ④ s „není tak dobrá jako...“ není úplně  
přesný (tam by to chtělo partikuli *hodo* a tu jsme ještě nebrali), ale každopádně jste přehlédla  
otázkové *ka*. Co mi ale vadilo víc, byly nedostatky v katakaně. Ve druhém semestru si  
nemůžete dovolit chybovat v psaní サ nebo マ.

**361955** – OK. Dvě lexikální drobnosti a partikule v ② (viz výše).

**383635** – NG. Zvládl jste jen méně než polovinu testu. To je málo.

**383058** – OK. Ohýbání slovesa *cukuru*, přehlédnutí koncové partikule *ka* v překladu  
z japonštiny. V tom, že jste v *クララさん* nedokázala identifikovat jméno Klára, jste byly  
s kolegyní jenom dvě samojediné. Také pamatujte na to, že cizí slova (*gairaigo*) je třeba  
přepisovat katakanou a s katakanovými pravidly (např. pro naznačování dlouhých  
samohlásek). Platí to jak pro ノート i pro カレーライス.

A nyní k testu z úterka (5.4.). Zde je text pro překlad:

Znám jeden starý a tichý dům. Zním i jeden starý a rušný, ten je ale nezajímavý. Mimochodem, mám v úmyslu se zítra do toho tichého domu zajít podívat. Michal říkal, že půjde se mnou. V devět hodin večer už bude všude ticho (*město ztichne*). Trošku se bojím.

Vyjádřím se jen k nejčastějším chybám.

1. Pro „znám“ je v japonštině nejvhodnější používat sloveso *širu* a to konkrétně ve tvaru 知っている (samozřejmě je to *-u* sloveso). Na toto téma jsem vám do složky Učební materiály v ISu vložil dva dokumenty, které se užíváním výrazů *širu* a *wakaru* (a jejich sémantickými rozdíly) zabývají. Studujte je pozorně.
2. Napojovat pomocí partikule *to* lze pouze ty slovní druhy, které jsou k tomu způsobilé (konkrétně tedy substantiva). Jiné slovní druhy je třeba napojovat podle jejich vlastní způsobilosti. Morfologická predispozice je přeci základem pro třídu lexikálních jednotek (viz Hoskovec). Takže \*古いと静かな je pochopitelně nesmysl a hrubá chyba.
3. Někteří z vás (a nejednalo se zrovna o výjimku) pro „dům“ použili výraz 宅. Brali jste jej na hodinách písmá, ale v tomto případě byl nevhodný. Lexikum, které probíráte, je třeba umět vhodně užívat. Lexém 宅 se vyskytuje ve velmi specifických kontextech (vesměs složeninách), ke kterým se ještě nějakou dobu nedostaneme. Proto jsme se také učili výraz いえ;家. Doporučuji vám držet se v kurzu jazyka primárně lexika probíraného v kurzu jazyka, a výrazy z kurzů písmá aplikovat jenom tam, kde jejich kontextové použití znáte.
4. Pro „toho“ ve 3. větě se nehodil výraz *kono*, vhodnější byl výraz *ano* (odkazují na Watanabeho text o ukazovacích slovech z knihy O podstatě japonského jazyka).
5. „Zajít se podívat do domu“ většina z vás překládala stylem 家へ見に行く. Není to vyloženě špatně, ale mnohem přirozenější je v tomto případě 家を見に行く. V zadání je sice „do domu“, ale konstrukce ~を見に行く je mnohem více zaužívaná, a proto je vhodné ji uplatnit i v takovémto případě. Můžete to brát jako jistý druh kolokace, ustáleného spojení.
6. Někteří z vás nemají dostatečně osvojeno určování časových údajů (výrazy typu 午後, případně 夜 apod. se kladou před údaj o hodinách a minutách).
7. Pro překlad „půjde se mnou“ jste často volili 私と行く. Vhodnější bylo použít pádovou partikuli *to* spolu s výrazem いっしょ;一緒に, ale úplně nejlepší bylo použít pouze výraz *iššo-ni* (tj. ミハルさんは一緒に行くと言っていました.). Japonština se snaží zbytečně nevyjadřovat explicitně osobu mluvčího. Výraz *iššo-ni* („společně“) je přitom vázán kontextem, z něhož je jasné, „společně s kým“ se akce odehrává.
8. V předposlední větě se možná lépe hodila partikule *ga* než *wa* (町が静かになります), jednalo se o první textový výskyt slova *mači*. Spíše bych však chtěl upřít vaši pozornost na výraz „jeden“ z první a druhé věty. Nenabývejte dojmu, že se jedná o číslovku. Mluvčí přeci netvrdí, že zná „jenom jeden“ dům (a ne dva či víc). Nebylo tedy vůbec zapotřebí řešit zde nějak japonsky vyjádření počtu. „Jeden“ je zde výraz

indefinitnosti, k vyjádření té pak v japonštině často stačí pádové partikule (indefinitnost je jednou z podstat rematické větné stavby).

Jako NG hodnotím pouze test kolegyně 383862, který měl nedostatků v překladu příliš mnoho. Ostatní hodnotím jako OK (i když některé z nich byly velmi blízko hranice). Na jakékoliv dotazy ohledně překladu jsem připraven odpovědět na hodinách příští týden. Velký opakovací test z pondělka snad stihnu doopravovat během víkendu.

J. Matela